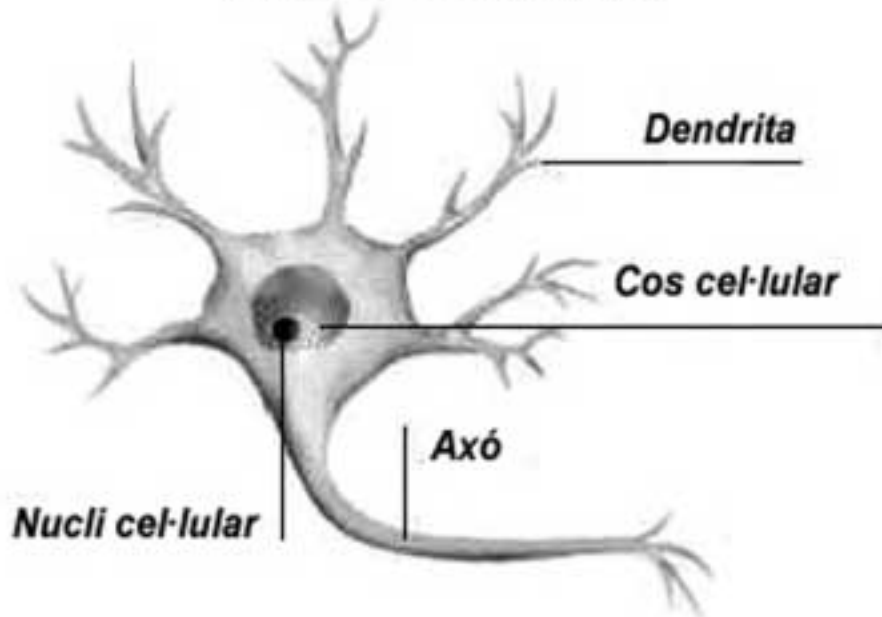

LA NEURONA

dis de l'origen de la malaltia i la possibilitat d'un diagnòstic ràpid i segur, si se'n detecta l'existència (p.e. a nivell de la pell).

Etiologia.

La causa primera que es va valorar va ser la possibilitat d'una intoxicació per alumini, en descobrir-se que als cervells dels morts per Alzheimer hi havia un dipòsit més gran d'aquest metall. Això va causar un gran daltabaix als EUA a causa del gran ús d'alumini a la seva cultura alimentària: pots de begudes, plats i envasos de preuinats... Aquesta teoria ha estat abandonada. Després es parlà d'una malaltia produïda per virus. En no aïllar-se el virus ni complir el quadre cap de les premisses que facin pensar en una infecció viral, s'ha descartat l'origen víric. A continuació es va etiquetar el problema d'autoimmunitat; també descartat en no trobar-se alteracions immunològiques, ni anticossos que avalessin la hipòtesi. Darrerament els estudis, amb bastant d'èxit, van pel camí de la genètica. El primer pas va ser el descobriment al genoma dels malalts d'Alzheimer d'una trisomia al gen 21, o

sigui la presència d'un gen supernumerari en aquest nivell, defecte que ja era conegut com a gènesi del síndrome de Down (mongolisme). Avui se sap que molts dels afectats pel síndrome de Down, si viuen molts anys, acaben amb una demència tipus Alzheimer.

La qüestió de l'origen genètic de l'Alzheimer, s'ha complicat en descobrir-se un col·lectiu molt determinat, els alemanys del Volga, que estan afectats per xifres quíntuples d'incidència en la malaltia d'Alzheimer. En aquest cas no està afectat el gen 21, sinó que el gen afectat és el 12. Aquest col·lectiu és el dels famosos Nimitz, nom amb què són coneguts els grups d'emigrats alemanys del Volga als EUA.

Vist l'estat confús de l'origen de l'Alzheimer, els tractaments no són del tot fiables. La possibilitat d'usar els nous medicaments està patrocinada pels laboratoris investigadors i finançada en part per la sanitat pública ja que només tracta els malalts que compleixin un protocol determinat d'antuvi.

A nivell corrent el tractament és simptomàtic i assistencial controlat

per professionals, i pensant sempre que el més important per als afectats d'Alzheimer són les cures, fetes per gent preparada i/o familiars (malalt de 24 hores).

La sanitat pública ha d'ajudar les famílies amb l'"ajuda a domicili", amb la construcció de centres i hospitals de dia i amb hospitals d'ingrés en l'etapa terminal. Les famílies s'associen en organitzacions de familiars de malalts d'Alzheimer per ajudar-se i pressionar l'Administració.

L'esdevenidor, quant al tractament, sembla estar determinat pel desenvolupament de la *Ingenieria Genètica* i la possibilitat d'implants derivats de les *Cèl·lules Mare*.

La malaltia de l'Alzheimer es considera la gran epidèmia del segle XXI pel gran nombre d'afectats. Unes xifres serviran d'exemple. A Catalunya som aproximadament 6.200.000 persones. D'aquestes, un 14% són vells, o sigui 860.000. Les darreres dades apunten que un 12% dels majors de 60 anys pateixen un tipus de demència etiquetada com a Alzheimer, resultant així que el nombre d'afectats és de més de 90.000, a tot el nostre país. ■